

dolžni hvalo navzočim gg. abiturijentom, vsem dijakom, ter v obče vsem tistim gospodom, koji so nas s svojimi govori, deklamacijami in petjem, ter svojo vavzočnostjo počastili. Bodi toraj izrečena vsem tukaj očitna hvala! Tako se je toraj končala pozno v noč ta narodna veselica, katera nam bo gotovo dolgo časa v prijetnem spominu ostala.

—B—

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Jesen se nam kaže že po vseh stranéh, tudi v tem, da se prične delovanje važnih zborov. Sedaj je prvi državni zbor na vrsti, snide se dne 11. oktobra na Dunaju. Kaj vse da dobi v delo, ni še znano, toliko pa je menda gotovo, da bode naučni minister od českih in menimo, da tudi od slov. poslancev slišal britkih. Tacih si je pač pošteno zaslužil. — Na Dunaju je te dni nek zdravniški zbor, pri njem so možje iz vseh avstrijskih dežel, hodi jim pa za to, kaj da se naj izgodi, da se odvrne nevarnost kacic kužnih bolezni. — Jurij Lienbacher, odločen, katolišk mož pa vse preveč Nemec, hoče sedaj nemške konservativce dobiti na svojo stran. Ne vemo, če ima mož kaj upanja za to, toda kaj prida bito ne bilo. — Župan zlate Prage, F. Vališ je umrl na naglem in mesto njega postal je dr. Fr. Šolc, staročeh, župan česke stolice. — V Gradcu so imeli une dni čudna gosta, dva indijanska princa, Shri Khenarji III. in njegov brat Kolocha sta tje prišla ter sta si ogledovala mesto. Ljudje so ju se ve, da čudeč se ogledovali. — Prav v onem mestu so dobili sedaj drugo novost — mesarja za osle. Meso prodaja po 26 kr. kilo. No kdo si ga bode kje kupoval! — Mil. knezoškof Krški, dr. J. Kahn, je v hudi zameri pri nemških liberalcih, to pa zato, ker ne mara iti z njimi. To mu je se ve da nemo goče, dokler je katolišk škof, sicer se pa mil. gospod malo meni za njih — burke. — V Gospej Sveti na Koroškem imajo velik zvon, ki bode dne 4. oktobra star dve sto let, težek pa je 123 starih centov. — Letina je na Koroškem, kar se tiče ajde in krompirja, letos prav dobra. — Narodna čitalnica v Ljubljani pripravljala se za praznovanje svoje 25letnice, dne 23. oktobra leta 1862 je stopila v življenje. — Pri Vipavi na Kranjskem so trgateg prišli in hvalijo se, da bode njih vino izvrstno in ga še po vrhu veliko! — Med slov. ljudstvo po Goriskem se je vrinila slaba navada, da kolne po italijanski. Italijanske kletve pa so tako grde, kakor so pri nas madjarske. Tedaj proč z njimi! — Na Furlanskem preti ljudem lakota, ker je bila velika suša skorej celo leto. Ljudje bi jo najraje kam potegnili, toda ne vedó, kam. Bog se jih usmili! — V Trstu se je neka delalka umorila. To ondi sicer ni redko, ali

ona je to z navadnim „miheem“ storila, nič manj, kakor desetkrat, si ga je rinila v prsi. — V Rojani pri Trstu učé se otroci v šoli raji nemščine, kakor pa laščine. No če jim je katere treba se učiti, bolja je še že nemščina. — Po vsej Istri se stavi sedaj hrv. ljudstvo na svoje noge ter se otrešava Lahov ali lahonov. To je prav. — V Pešti vrše se sedaj imenitna posvetovanja skupnih ministrov. — Raz kipa Deaka so uno noč ukradli prte, v katere so ga zavili, dokler bi ga — dne 29. septembra — svitli cesar ne odkril. Tatov še niso ujeli, pač pa so kip obili v deske. — Minister Tisza je imel volilen shod v Velikem Varadinu, toda kar je volilcem povedal, bile so sicer lepe, pa prazne besede.

Vunanje države. Čedalje bolj se vidi, da ne storé vlade ničesar, naj pride ubogo bolgarsko ljudstvo do miru. Kakor kaže, nič ne stori nobena vlada niti za Koburžana niti zoper njega. — V Srbiji se vrše prihodnje dni volitve za skupščino, ta je ondi to, kar je pri nas državni zbor. Rističeva stranka dobođe gotovo večino poslancev. — Turčija je v silnih stiskah, ker ji bode 300.000 turških funtov denarja za nove puške, nima pa jih od kod vzeti. Sultan sam je odločil 90.000 funtov iz svojega premoženja za puške, toda kdo mu da še ostalih 210.000 funtov? — Rusija išče istotako denarja na posodo, sedaj v Parizu. To pa Nemčiji, to je, njenim bankirjem ni prav. Tem bi bilo ljubše, ko bi ji ne dal nihče denarja ali če že kdo hoče, njim samim bi naj ves dobiček padel v žep. Ti nesrečna Rusija, ti! — Nemški cesar je sopet okreval, a njegov sin, princ Friderik Viljem, še ni dobil pravega glasú. — Med Nemčijo in Francijo je nov krik in vik. Nemški vojaki so na francoski meji obstrelili več franc. častnikov na lovu. Sedaj se izgovarjajo, da so jih imeli za lovske tatove, toda kaj skrbi Nemce tak tat na francoskih tleh? No ta hrup, upamo, še že potihne, da ne bo vojske. — Angleška kraljica, Viktorija, posreduje med Italijo in Abisinijo. Le ti ste si navskriž zavoljo Masave pri Rudečem morju. Ako je stvar že pri tem, potlej že ne bode med njima vojske. — Francosko ministerstvo prizadeva si izmanjšati stroške, kakor pravi, bode jih, drugo leto za 220 milij. frankov manj. — Italija ima slej, kakor prej svojo kolero pa tudi svoje rogovileže. V Rimu so uno noč 8 petard vrgli proti vatikanu, v katerem so sv. Oče, na srečo pa so se razletele brez vsake škode. Dne 20. septembra je bilo 17 let, odkar so Garibaldijeve čete bile udrle v Rim. Nekak spomin na to so tedaj bile imele biti une petarde. — Grški kralj biva sedaj pri svoji zlahti na Danskem, doma pa ima ta čas ministerstvo vso oblast v rokah. Tako terja grška ustava. — Pri Smirni v Mali Aziji so roparji ujeli neko angleško go

spódo ter terjajo za njo veliko odkupnino. — V Panape, otoku Karolinskem, ki je pod španjsko oblastjo, nastala je velika ustaja zoper njo. Španjskega namestnika so ujeli ter so ga umorili še v tisti noči.

Za poduk in kratek čas.

Dvanajst bratov in kraljičin.

(Pravljica od sv. Ane v Slovenskih goricah.)

(Dalje.)

Bila še je noč, a Milko še misli, kaj mu je sedaj storiti; tukaj ostati mu ne kaže. Takoj skoči na konja svojega, ter odjezdi doli, sam nevedoč — kam. Čez uro časa prispé na veliko cesto. Sedaj zasliši od daljave konjski peket in drdranje kolesljev. Bila je polna luna, in je toraj lahko videl, koliko kolesljev drdra proti njemu. Bilo jih je 12. Takoj se spomni bratov svojih in kraljičin. „Na vsak način“, je rekel „hočem jedno ustaviti; naprej se morda najstarejša Milica pelja, nje ne kaže ustaviti; hočem pri poslednji to storiti, naj se mi zgodi, kar hoče!“ Kar je namerjaval, to je storil. Ednajst kolesljev pusti mirno mimo drdrati, a zadnjo siloma ustavi. Kraljičina ga takoj spozna, dejala je: „Božji človek, kaj delaš tukaj, in zakaj me ne pustiš v miru se peljati?“ Milko odgovori jecljaje: „Draga kraljičina, rešil bi vas vse rad!“ „To ti ni možno nikdar storiti, dragi Milko; do tje, kamor se sedaj s tvojimi brati drvimo, in do gradú, v katerega smo sedaj kot zakleti obsojeni, ti ni na nikak način možno dospeti. Ako bi imel železne čevlje in pedenj debele železne podplate, raztrgal bi jih poprej, ko bi dospel do četirih rek, katere bi moral prebroditi. In kaj potem? Brodnar prvi bi te ne smel drugače prepeljati, kakor da ti odseka desno roko. Drugi brodnar bi ti vzel levo roko; tretji desno nogo in četrti levo nogo. Kaj bi si začel, ko bi tako pohabljen prišel čez reke? Potem bi zapazil stekleno, velikansko goro, v njej se nahaja naš grad. Veliko kraljestvo se razprostira v njej. Notri ti pa ni možno priti, ker je gora špičasta in majhna luknjica, kakor v šivanki, vodi va-njo. Vidiš, skozi njo zamore priti le drobna mravljica. Glej! ni ti mogoče nas rešiti!“ Ozrla se je na svojega zvestega rešitelja, ter se odpeljala za svojimi tovaršicami.

Žalostno se je Milko oziral za odhajajočo, mnoge misli so mu rojile po glavi, skoraj mu upanje upade, da še kedaj vidi drage brate svoje in kraljičine. Vendar kljubu temu zasede konja in jo ukrene dalje. Pride na ovinek, ubere si desno, toda ožjo pot. Ko tako nekaj časa jezdi, ugleda ubórno lučico pred seboj. Gre v ono hišico. Nikjer ni žive duše. Preišče natanko vse kote, konečno najde na polici

nekaj steklenic. Vzame prvo, na nji je prilepljen napis: „Kdor pomaže s to tekočino rano vsakojaki zverini, postane ji takoj zdrava“. Milko ugane, da je tukaj čarovnica doma in da se sedaj mudi pri poslih svojih. Vzame steklenico, misleč, to mi utegne koristiti. Hitro zapusti ono kočó ter se poda naglo dalje. Bil je že precej daleč, ko se jame čarovnica za jim glasiti, a ni imela moči, ker so bile nje ure že minole. Tako je srečno odnesel pete.

(Dalje prih.)

Smešnica 39. Učitelj razlaga učencem, kako se raznim živalim pozna, koliko da so stare. Pri konjih pravi, pozna se na zobeh, kaj da so stari. „Kje pa, vpraša potem ključarjevo Franco, „kje pa se kaže pri kurah, ali so še mlade ali že stare?“ „Na zobéh!“ odgovori srčno dekle. „To pa že ne, to“, odvrne učitelj, „saj kura nima zobov“. „Kura“, zagovarja se Franca, „kura jih res nima, toda jaz jih imam“.

Razne stvari.

(Dijaško semenišče.) Njih ekselencija mil. knezoškof so blagoslovili dnes kapelo v dij. semenišču v Mariboru. Kapela je namreč dobila od znotraj vso novo obliko ter jo je g. J. Witzler, malar v Mariboru, precej okusno zmalal.

(Bralno društvo.) Pri sv. Jurju na Ščavnici se je dne 25. septembra 1887 ustanovilo slovensko bralno društvo, katero si je obče znanega korenjaka g. Jerneja Košara za predsednika izvolilo. To društvo šteje do sedaj 54 samih domačih udov. Zatoraj Jurjevčani pogumno naprej in držite se pregovora: „Narod, kateri ne čita, boljše prihodnosti pričakovati ne more!“

(C. kr. namestnik.) Baron Kübeck, c. kr. namestnik v Gradcu, je bil v torek v Trbovljah ter si je ogledal ondašnje okrajno razstavo. Od ondod pa pojde, kakor se sliši, v Celje in Maribor.

(Cerkv. razstava.) Vse cerkvene obleke je bilo na zadnji razstavi v Mariboru 56 mašnih plaščev in 611 drugih večjih in manjših reči, ki jih je pri sv. opravi potreba. V gotovem je društvu šteló za-nje 3564 gld. 83 kr. Večina teh reči pošlje se v Rim sv. Očetu za vezilo o njih 50letnici mašništva, ostale pa se razdelé ubožnim cerkvam naše škofije.

(Ljudske šole.) Letošnje imenovanje c. kr. okr. šolskih nadzornikov za slov. Štajar je to-le: Za mestne šole v Mariboru je c. kr. nadzornik g. J. Kaas, šolski svetnik in ravnatelj na c. kr. učiteljsku v Mariboru; za mestne šole v Celju, g. J. Levitschnigg, učitelj e. kr. vadnice v Mariboru. Za okraje Maribor, Št. Lenart, Slov. Bistrica in Šmarje, g. Franc